

DECIZIE

24 iulie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul – Svetlana Filincova

Judecătorii – Svetlana Novac, Tatiana Vieru

Galina Stratulat și Iurie Bejenaru

examinînd recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SA
„Electrocon” împotriva Ministerului Finanțelor și Inspectoratului Fiscal Principal de
Stat cu privire la contestarea actului administrativ,
împotriva hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2013, prin care
cererea de chemare în judecată a fost admisă,

a constatat:

La 25.10.2012, SA „Electrocon” a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Finanțelor și Inspectoratului Fiscal Principal de Stat cu
privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea cererii SA „Electrocon” a indicat că, în rezultatul desfășurării
controlului fiscal la societate pîrîtul a emis decizia nr.208 din 18 iulie 2012, prin a
constatat încălcarea normelor legislației în vigoare, stabilind pentru aceste încălcări
amenzi și penalități. Indică reclamantul că, este nefondată constatarea IFPS
precum că, SA „Electrocon” neîntemeiat a dedus în scopuri fiscale plățile aferente
primei calculate pentru sărbătoarea profesională - Ziua Energeticianului în sumă
totală de 120 997 lei, inclusiv pentru anul 2010 în sumă de 61072 lei și pentru anul
2011 în sumă de 59905 lei, concomitent a dedus contribuții de asigurare socială
obligatorii în sumă totală de 27825 lei, inclusiv pentru anul 2010 în suma de 14047
lei și pentru anul 2011 în suma de 13778 lei, prime de asigurare medicală în sumă
totală de 4234 lei, inclusiv pentru anul 2010 în suma de 2137 lei și pentru anul 2011
în sumă de 2097 lei, deoarece suma de 120 997 lei constituie prima calculată pentru
sărbătoarea profesională - Ziua Energeticianului, constituind o recompensă pentru

conferirea titlurilor „Cel mai bun la profesie”, „Veteran al Muncii” și „Energetician Fruntaș”, care au fost calculate și achitate în strictă corespundere cu art. 4, 130, 135 Codul muncii. Mai mult ca atât, conferirea titlurilor onorifice și dreptul la stimulări este stabilit și în pct.7.4 al contractului colectiv de muncă la nivel de unitate al societății SA „Electrocon” pentru anii 2010-2011 și contractul colectiv de muncă la nivel de unitate al societății SA „Electrocon” pentru anul 2011-2015, ambele înregistrate la Inspekția Muncii mun. Chișinău. Susține reclamantul că premiile salariaților societății se face și în baza Regulamentelor cu privire la „Cel mai bun la profesie SA „Electrocon”, „Veteran al Muncii SA „Electrocon” și „Energetician Fruntaș SA „Electrocon”, de ordinul nr. 501-P din 1 decembrie 2010 emis de către Ministerul Economiei RM, de scrisoarea explicativă nr. 17-2/1-l 4-5 80-3596 emisă de Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova la 18 iunie 2009, precum și de pct. 29 al Modulului de completare a declarației persoanei juridice cu privire la impozitul pe venit, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 1489 din 29.12.2008.

Mai indică reclamantul că, și concluzia IFPS privind diminuarea de către SA „Electrocon” a majorării neîntemeiate a cheltuielilor ce țin de calcularea suplimentară a salariilor pentru zilele de sărbătoare nelucrătoare a salariaților remunerați în baza salariilor lunare tarifare și de funcție fixe, pentru perioada anului 2010, fără prestarea muncii de facto, ceea ce a generat la micșorarea profitului net cu suma de 133 495 lei și de 44104 lei, este pripită din cauza interpretării eronate a art. 111 Codul muncii, și care contravine și Hotărârii nr. 13 a Curții Constituționale privind controlul constituționalității sintagmei „cu plata salariului mediu (pentru salariații care sunt remunerați în acord sau pe unitate de timp-oră sau zi)”, care a stabilit că, nu exclude remunerarea pentru zilele de sărbătoare nelucrătoare a salariaților tarifari. Acestora li se păstrează salariul, indiferent de numărul zilelor de sărbătoare nelucrătoare pe parcursul lunii lucrate. În acest fel, fiind eliminată inechitatea privind necalcularea salariaților care sînt remunerați în acord sau pe unitate de timp, a salariului în zilele de sărbătoare nelucrătoare.

Susține reclamantul că achitarea salariului mediu în zilele de sărbătoare nelucrătoare salariaților remunerați în baza salariilor lunare tarifare și de funcție fixe, în perioada 01.01.10- 07.09.10 a fost efectuată absolut corect, în situația în care la momentul respectiv, era în vigoare norma art. 111 alin.(1) Codul muncii, în redacția Legii nr.154 din 28 martie 2003.

La fel, indică reclamantul ca este neîntemeiată concluzia IFPS cu privire la diminuarea de către SA „Electrocon” a defalcărilor din profitul net pentru anul 2010 în sumă 148 488, constituită din profitul net necalculat și achitat la bugetul de stat a defalcărilor pentru anul 2010, în mărime de 296977 lei, fiindcă pachetul integral de acțiuni al societății SA „Electrocon” a fost achiziționat la 07.10.2011 de către SRL „Vinamex” și din acest moment SA „Electrocon” a devenind o instituție privată. Respectiv, la survenirea scadenței de achitare a dividendelor în bugetul de stat - 1 iulie 2011, societatea SA „Electrocon” avea statut de societate pe acțiuni cu cota de participare a statului-100%, în mod corelativ, obligația privind achitarea dividendelor la bugetul era în sarcina acesteia. Mai mult ca atât, prin decizia Consiliului Societății SA „Electrocon” din 12.04.1011 și a hotărârii adunării generale ordinare anuale a acționarilor SA „Electrocon” din 21.04.11, constituită din

reprezentanții statului, s-a hotărât repartizarea profitului net pentru anul 2010 în mărime de 502 130 lei, fiind stabilită și achitarea dividendelor statului în mărime de 251 065 lei, ceea ce constituie 50% din profitul net al anului 2010.

Indică reclamantul că existența unui venit mai mare decât cel reflectat și repartizat în cadrul adunării generale ordinare anuale a acționarilor SA „Electrocon” din 21.04.11, era reflectată în actele emise de Comisia de Cenzori, raportul organizației de audit „Moldauditing” SRL, precum și din conținutul art.331 al evidenței contabile pentru I semestru al anului 2011 și a declarației privind TVA pentru luna aprilie 2011, în care erau reflectate lucrările suplimentare executate în anul 2010. Astfel că, la momentul respectiv, atât Consiliul Societății cât și adunarea generală ordinară anuală a acționarilor SA „Electrocon” erau obligați să achite integral mărimea dividendelor statului din profitul net al anului 2010, însă acest fapt nu a fost realizat nici în cadrul adunării generale ordinare anuale a acționarilor din 21.04.2011 și nici la ședința Consiliului de Administrație SA „Electrocon” din 12.04.11. În conformitate cu art.47 al Legii privind societățile pe acțiuni, la 20 aprilie 2012, SA „Electrocon”(acționar unic în mărime de 100% „Vinamex”SRL), în postură de întreprindere privată, prin hotărârea adunării generale ordinare anuale a acționarilor, a repartizat profitul net din anul 2011 pentru dezvoltarea fondului de rezervă și a fondului de dezvoltare a societății în mărime de 5 796 571, inclusiv 296 977 lei profit net nerepartizat pentru anul 2010 reflectate în bilanțul contabil în anul 2011 (contul 331), conform Standardelor Naționale de Contabilitate și a Planului de conturi contabile al activității economico-financiare a întreprinderilor aprobate prin Ordin Nr. 174 din 25.12.1997 „Cu privire la aprobarea și punerea în aplicare a Standardelor Naționale de Contabilitate și Planului de conturi contabile al activității economico-financiare a întreprinderilor”.

Susține reclamantul că, profitul nerepartizat pentru anul 2010, în mărime de 296 977 lei, în anul 2011 a fost inclus în capitalul propriu al societății SA „Electrocon”. Astfel, SA „Electrocon” (acționar unic în mărime de 100% „Vinamex”SRL), a dispus de dreptul de a repartiza atât profitul net din anul 2010 cât și cel din anul 2011 după propria viziune. Astfel, la momentul repartizării profitului net pentru anul 2011, statul nu mai deținea cote părți din societatea SA „Electrocon” și din acest considerent, repartizarea profitului net aprobată de Adunarea generală ordinară a acționarilor din 20 aprilie 2012, este absolut legală și echitabilă.

Mai indică reclamantul că, art.241 Cod fiscal, determină autoritățile abilitate cu dreptul de examinare a cazurilor privind încălcările fiscale. Repartizarea profitului societăților pe acțiuni, calcularea dividendelor și transferarea lor acționarilor, nu ține de competența Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, sau a unui acționar majoritar. Aceasta, conform art.50 alin.(3) lit.j) din Legea societăților pe acțiuni este o atribuție exclusivă a adunării generale a acționarilor. Astfel, adunarea generală ordinară anuală a acționarilor SA „Electrocon” din 21.04.11, constituită din reprezentanții statului, a hotărât repartizarea profitului net pentru anul 2010 în mărime de 502 130 lei, fiind stabilită și achitarea dividendelor statului în mărime de 251 065 lei, ceea ce constituie 50% din profitul net al anului 2010.

Solicită reclamantul SA „Electrocon” anularea parțială a deciziei nr. 228 din 18 iulie 2012 emisă de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat în partea: capitolului II

prin care s-a dispus calcularea și încasarea la buget a sumei de 215236 lei, ce reprezintă defalcările din profitul net al întreprinderii de stat, anularea pct. 4.5 al Capitolului IV care prevede aplicarea amenzii pentru diminuarea venitului impozabil pentru anii 2010-2011, anularea capitolului V cu privirea la aplicarea majorării de întârziere pentru neplata în termen a obligațiilor aferente profitului net pentru anul 2010.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2013, cererea de chemare în judecată depusă de SA „Electrocon” a fost admisă. S-a anulat ca ilegal capitolul II din Decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 228 din 18 iulie 2012, prin care s-a dispus calcularea și încasarea la buget a sumei de 215236 lei, ce reprezintă defalcările din profitul net al întreprinderii de stat, pct. 4.5 al Capitolului IV din Decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 228 din 18 iulie 2012, care prevede aplicarea amenzii pentru diminuarea venitului impozabil pentru anii 2010-2011 și capitolul V din Decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 228 din 18 iulie 2012, cu privirea la aplicarea majorării de întârziere pentru neplata în termen a obligațiilor aferente profitului net pentru anul 2010.

La 18.04.2013, Inspectoratul Fiscal Principal de Stat a depus recurs împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2013, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea cererii de chemare în judecată.

În motivarea cererii de recurs recurentul IFPS a indicat că, nu este de acord cu hotărârea Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2013, o consideră neîntemeiată și ilegală, deoarece la judecarea pricinii instanța de fond a aplicat legea care nu trebuia să fie aplicată, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

La 27.06.2013, SA „Electrocon” a depus referință la recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, solicitând respingerea acestuia cu menținerea în vigoare a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2013.

Verificând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu hotărârea a contestată și prevederile Legii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea hotărârii primei instanțe din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină hotărârea primei instanțe.

În virtutea art. 2, 3 din Legea contenciosului administrativ obiect al unei acțiuni în contenciosul administrativ constituie inclusiv și actul emis în cadrul exercitării autorității publice, susceptibil de a afecta direct drepturile, libertățile sau interesele persoanelor fizice sau juridice.

Instanța de contencios administrativ verifică legalitatea actului administrativ reieșind din circumstanțele de fapt și de drept existente la momentul emiterii acestuia.

Din materialele dosarului rezultă că, la 18 iulie 2012, Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, în baza actului de control nr. 5-658280, prelungit pe formularele

act nr. 3-612637 și nr. 3-612638 din 20.06.2012, întocmit în rezultatul efectuării controlului fiscal prin metoda verificării totale la SA „Electrocon”, a emis decizia nr. 228 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SA „Electrocon”, și a stabilit că,contrar prevederilor art. 111 alin. (1) din Codul muncii nr.154 din 28.03.2003 în redacția de pînă la modificările operate prin Legea nr. 168 din 9.04.2010, intrată în vigoare la data de 07.09.2010, întreprinderea a dedus în scopuri fiscale cheltuielile ce țin de calcularea suplimentară a salariilor pentru zilele de sărbătoare nelucrătoare angajaților care sunt angajați în baza salariilor lunare tarifare, în care aceștia nu au prestat munca pentru anul 2010 în sumă totală de 133495 lei și pentru anul 2011 în sumă totală de 44104 lei, inclusiv și contribuțiile de asigurare socială și primele de asigurare medicală, ceea ce a generat pentru anul 2010 micșorarea venitului impozabil cu 210751 lei, iar pentru anul 2011 cu 119884 lei.

Tot, prin aceeași decizie, recurentul a stabilit că, contrar prevederilor art. 13 alin. (2) lit.d) al Legii cu privire la întreprinderile de stat și a Hotărîrii Guvernului nr. 110 din 23.02.2011, contribuabilul nu a calculat și nu a transferat integral la buget pînă la 01 iulie anul imediat următor anului de gestiune (01.07.2011) defalcările pentru profitul net în sumă de 215236 lei, ceea ce constituie 50 % din profitul net diminuat al întreprinderii pe anul 2010.

Pentru încălcările stabilite, IFPS prin decizia contestată, a decis a calcula și a încasa la buget de la SA „Electrocon” suma de 215236 lei ceea ce constituie defalcările din profitul net al întreprinderii de stat, 49596 lei – amendă pentru diminuarea venitului impozabil pentru anii 2010-2011 și 39662 lei ceea ce constituie majorare de întîrziere pentru neplata în termen a obligațiilor aferente profitului net pentru anul 2010.

Prin cererea de chemare în judecată SA „Electrocon” solicită să fie anulată parțial decizia nr. 228 din 18 iulie 2012 emisă de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat în partea: capitolului II prin care s-a dispus calcularea și încasarea la buget a sumei de 215236 lei, ce reprezintă defalcările din profitul net al întreprinderii de stat, anularea pct. 4.5 al Capitolului IV care prevede aplicarea amenzii pentru diminuarea venitului impozabil pentru anii 2010-2011, anularea capitolului V cu privirea la aplicarea majorării de întîrziere pentru neplata în termen a obligațiilor aferente profitului net pentru anul 2010.

Conform extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice nr. 22204 din 15.10.2012, rezultă că, SA „Electrocon” a fost înregistrată la 27.01.1998, capitalul social al societății constituie 10 100 000 lei, iar administrator este NGUYEN HUU THUY.

Din avizul de contract 00049072, eliberat de Bursa de Valori a Moldovei din 21 septembrie 2011, rezultă că, în conformitate cu art.22 al Legii RM nr.121 din 04.05.2007 privind administrarea și deetatzarea proprietății publice, acțiunile statului în mărime de 100 % din SA „Electrocon” au fost vîndute, la prețul de 30 300 000 lei, la licitație cu strigare la Bursa de Valori, companiei ÎM „Vinamex” SRL, care este înregistrată pe teritoriul Republicii Moldova ca persoană juridică din 09.08.2000, fapt confirmat prin extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice nr. 1386 din 18.01.2013.

Din informația nr. R-107/39 din 12.02.2013 eliberată de Compania „Registru” SA rezultă că, ÎM „Vinamex” SRL este acționarul SA „Electrocon” din 26.09.2011, iar prin extrasul din Registrul acționarilor nr.00004 se confirmă că ÎM „Vinamex” SRL este proprietarul acțiunilor din SA „Electrocon”.

Conform art. 231 alin. (1) Cod fiscal, stabilește că, în sensul prezentului cod, tragerea la răspundere pentru încălcare fiscală înseamnă aplicarea de către organul fiscal, în condițiile prevăzute de legislația fiscală, a unor sancțiuni față de persoanele care au săvârșit încălcări fiscale.

Conform art. 236 alin. (1) Cod fiscal, amenda este o sancțiune fiscală care constă în obligarea persoanei ce a săvârșit o încălcare fiscală de a plăti o sumă de bani.

La caz, după cum reiese din materialele dosarului, decizia nr. 228 din 18.07.2012, prin care a fost sancționată fiscal SA „Electrocon”, proprietarul căruia este ÎM „Vinamex” SRL, a fost emisă în rezultatul efectuării controlului fiscal la SA „Electrocon” prin metoda verificării totale, desfășurat în perioada 05.06.2012-20.06.2012, atunci când statul nu deținea cotă de participare în SA „Electrocon”.

Conform art. 235 alin. (1) Cod fiscal, sancțiunea fiscală este o măsură cu caracter punitiv (pedepsitor).

Prin urmare, instanța de recurs reține că, sancțiunile fiscale aplicate prin decizia nr. 228 din 18.07.2012, contestate prin prezenta cerere de chemare în judecată, au fost aplicate în privința unei persoane, la caz, SA „Electrocon”, proprietarul căruia este ÎM „Vinamex” SRL care nu a comis încălcarea fiscală imputabilă. Or, reieșind din sensul art. 235 alin. (1) Cod fiscal, SA „Electrocon” nu poate fi pedepsită atîta timp cît aceste încălcări fiscale au fost săvârșite în perioada (2010-2011) cînd statul Republica Moldova deținea pachetul de acțiuni în mărime de 100 % în SA „Electrocon”, respectiv încălcările stabilite îi pot fi imputabile doar ultimului.

Din considerente expuse mai sus, instanța de recurs menționează că, nu pot fi admise ca probe, cu titlu de practică, deciziile judecătorești irevocabile, invocate de către recurent în cererea de recurs.

Conform prevederilor art. 26 din Legea contenciosului administrativ, actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței și ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite.

În atare circumstanțe, instanța de recurs consideră că, prima instanță corect a ajuns la concluzia privind admiterea cererii de chemare în judecată depusă de SA „Electrocon”.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2013, legală, emisă în rezultatul aprecierii corecte a tuturor probelor administrate în cauză în raport cu prevederile legii, iar argumentele recurentului invocate în cererea de recurs ca fiind neîntemeiate.

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, hotărîrea primei instanțe este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) și alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e

Se respinge recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat.

Se menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2013, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SA „Electrocon” împotriva Ministerului Finanțelor și Inspectoratului Fiscal Principal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,

Judecătorul:

Judecătorii:

Svetlana Filincova

Svetlana Novac

Tatiana Vieru

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru